

ĐỜI QUÁ ĐAU RỒI MỘT THÁNG TƯ

*(Gởi Quê Hương và Đồng Bào Việt Nam,
mọi lứa tuổi, quốc nội và hải ngoại)*

Từ độ lệnh đênh mấy hướng trời
Theo thuyền định mệnh hướng ra khơi
Là giao mạng sống cho huyền diệu
Cho rủi cho may của phận người

Trời biển mênh mông lạ lẫm đường
Lại thêm thịnh nộ của trùng dương
Giọng cười hải tặc, bàn tay máu
Tiếng thét bi ai những đoạn trường

Giông bão đưa tàu lạc hướng đi
Dương gian, hỏa ngục khác nhau gì
Ghềnh san hô cũng như hoang đảo
Người chết đau thương, chết dị kỳ!

Người sống hai tay níu ván tàu
Nhưng làn sóng dữ xô rời nhau
Bao ngàn người đã chìm trong biển
Giá tự do ... trời hỡi ..quá cao !!!

Vì tự do mà vượt biển đông
Thì xin ta hỡi, khắc ghi lòng
Rằng không thể sống miền quê mẹ
Do cộng hung tàn cướp núi sông

Do cộng đào sâu những oán thù
Bao người cộng giết chết âm u
Và bao nhiêu nữa trong lao ngục
Cộng vẫn trợn môi những mỹ từ

Quê vẫn còn đây những oán hờn
Vẫn tù vẫn tội, vẫn tai ương
Vẫn là tàn ác, vô nhân tính
Áo đổi phong thay một vở tuồng !

Thì tại sao ta hớn hờ về
Khăn điều áo gấm để đau quê
Xin đừng như những người không óc
Hãy để quê hương bớt não nề ...

Đã có bao nhiêu kẻ đại khờ
Tin lời ngon ngọt bước vào mơ
Đến khi mộng vỡ, đời tan nát
Mà vẫn ngu ngơ, vẫn chẳng ngờ

Chú bác ta đã bị cộng lừa
Thì ta tránh né, dấu chân xưa
Hãy xin sắt đá, dù dẫu biển
Đời quá đau rồi một tháng Tư !!!

Ngô Minh Hằng

<http://thongominhhang1.blogspot.com.au/>

www.vietnamvanhien.org